

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์แก่เด็กรวมทั้งสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของเด็กทางด้านร่างกายและจิตใจ ย่อมได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญตราบเท่าที่การใช้สิทธินั้นเป็นการคำนึงถึงสิทธิประโยชน์อันสูงสุดของเด็กเป็นสิ่งสำคัญ และเนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดให้การคุ้มครองเด็กและมีผลบังคับมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งสาระสำคัญของรายละเอียดที่เกี่ยวกับวิธีการคุ้มครองซึ่งเป็นการกระทำต่อเด็กที่เกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดีอาชญากรรม การพอกเงินและภาษีอากรยังไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจุบันเพื่อป้องกันมิให้เด็กตกเป็นเหยื่อในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และสมควรปรับปรุงแก้ไขวิธีการกฎหมายอาชญากรรม กฎหมายพอกเงิน กฎหมายภาษีอากร เพื่อสร้างความร่วมมือในการคุ้มครองเด็กให้กับหน่วยงานของรัฐอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 รวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 (Convention on the Rights of the Child, 1989)

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้มีบทบัญญัติที่ให้ความสำคัญในการคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนไว้ในมาตรา 54 และมาตรา 258 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐมีหน้าที่ในการดูแลจัดการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาในภาคบังคับที่มีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเป็นระยะเวลาสิบสองปีและรัฐยังต้องมีการพัฒนาส่งเสริมให้หน่วยงานในส่วนท้องถิ่นและเอกชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลพัฒนาเด็กและเยาวชนด้วย นอกจากนี้ สหประชาชาติได้มีการจัดทำข้อตกลงในการให้ความคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับประโยชน์สูงสุดในการคุ้มครองสิทธิโดยมีสาระสำคัญ คือ เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตรอดและได้รับการปกป้องคุ้มครองอันเป็น

¹ รัฐสภา. (2566). *การจัดการศึกษาเด็กเล็กให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=42029. [2566, 18 กันยายน].

หน้าที่ของรัฐในการที่จะจัดหาหลักประกันแห่งสิทธิทั้งหลายให้แก่เด็กและเยาวชน โดยรัฐต้องจัดให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้มีโอกาสในการได้รับการศึกษาในช่วงของชั้นปฐมวัยอย่างเหมาะสม อีกทั้ง รัฐต้องดำเนินการในการให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนในด้านของชีวิต ร่างกายและสภาพทางจิตใจที่จะไม่ถูกรบกวนโดยการไร้ความรุนแรงหรือการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย รวมถึงสิทธิในการได้รับการปกป้องจากสารอันตราย สารพิษ และสารเสพติดทุกชนิด โดยรัฐยังมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้หน่วยงานทุกภาคส่วนรวมถึงเอกชนให้เข้ามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชนด้วย ซึ่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กนี้เป็นข้อตกลงในการให้สัญญาของนานาประเทศในโลกว่าจะให้การคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนให้มีความเท่าเทียมเสมอกัน ทั้งนี้ ประเทศไทยเองได้มีการลงนามเข้าร่วมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กแล้ว เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2535² ซึ่งเป็นข้อตกลงอันสำคัญที่ทุก ๆ ประเทศทั่วโลกต่างร่วมกันให้คำมั่นสัญญาที่จะให้ความคุ้มครองสิทธิเด็ก นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช 2546

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช 2546 ให้นิยาม คำว่า “เด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส” ซึ่งจะเห็นว่าการกฎหมายฉบับนี้ มีการกำหนดในหลักการที่ต้องปฏิบัติต่อเด็กในทุกกรณีให้คำนึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติอันเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมและต้องกำหนดถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอนประกอบกับต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การพัฒนาเด็กที่ตนรับไว้ในความปกครองดูแลตามสมควรภายใต้ขอบธรรมเนียมและวัฒนธรรม อันเป็นประเพณีแห่งท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ เด็กต้องได้รับการปฏิบัติที่ไม่ต่ำไปกว่ามาตรฐานที่เป็นขั้นต่ำตามข้อกำหนดที่ปรากฏในกฎกระทรวงและยังต้องคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่ตนรับไว้ดูแลในความปกครองไม่ให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นภาวะเสี่ยงต่อการที่จะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ นอกจากพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช 2546³ ซึ่งตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ที่ให้ความหมายของคำว่า “เด็ก คือ ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ซึ่งอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส”⁴ ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

² UNICEF Thailand. (2566). *อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กคืออะไร*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.unicef.org/thailand/th/what-is-crc>. [2566, 18 กันยายน].

³ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิ. (2566). *เด็กกลุ่มเป้าหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.thaichildrights.org>. [2566, 18 ตุลาคม].

⁴ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2566). *เด็ก แปลว่า อะไร*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.sanook.com/dictionary>. [2566, 18 ตุลาคม].

พุทธศักราช 2546 เป็นกฎหมายไทย ซึ่งจัดอยู่ประเภทพระราชบัญญัติ โดยร่างขึ้น ตามความเห็น คณะรัฐมนตรีไทย มีขึ้นสมัยพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และตราขึ้น โดยรัฐสภาไทยภายใต้สมัย ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา โดยพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์ ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในวันที่ 24 กันยายน พุทธศักราช 2546 และประกาศลงราชกิจจานุเบกษาในวันที่ 2 ตุลาคม พุทธศักราช 2546 โดยให้มีผลบังคับใช้ภายใน หนึ่งร้อยแปดสิบวันถัดมา กล่าวคือ วันที่ 30 มีนาคม พุทธศักราช 2547 เป็นวันที่บังคับใช้กฎหมาย ฉบับนี้ แทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294⁵ อีกทั้งกฎหมายระหว่างประเทศนั้นก็ทำให้การรับรองคุ้มครองในสิทธิของเด็กตามหลักปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนไว้ด้วยเช่นกัน

โดยกฎหมายระหว่างประเทศได้ให้การยอมรับในการคุ้มครองสิทธิของเด็กตามหลักการ สิทธิมนุษยชนซึ่งมีการรับรองคุ้มครองตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน แม้จะไม่ ปรากฏเป็นตราสารระหว่างประเทศแต่ประชาคมระหว่างประเทศก็ตระหนักถึงความสำคัญของการ คุ้มครองสิทธิของเด็กจึงได้ทำความตกลงร่วมกันในการจัดทำตราสารเพื่อการคุ้มครองสิทธิของเด็ก โดยเริ่มจาก (1) การออกประกาศ ปฏิญญาแห่งกรุงเจนีวาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1924 (The Geneva Declaration of the Rights of the Child 1924) อันเป็นตราสารระหว่างประเทศฉบับแรก เมื่อวันที่ 26 กันยายน ค.ศ. 1924 โดยองค์การสันนิบาตชาติ แต่ปฏิญญานี้ยังมีขอบเขตการคุ้มครองเด็กอย่างจำกัด ด้วยการกำหนดให้เด็กนั้นเป็นเพียงผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง (Object) มิได้กำหนดให้เด็กมีฐานะ เป็นผู้ทรงสิทธิในตัวเอง (Subject) และไม่มีกำหนดหน้าที่แก่รัฐเพื่อกระทำการอย่างใดอันจะ เป็นการคุ้มครองสิทธิของเด็ก (2) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1948 (The United Nations Declaration of the Rights of the Child 1948) โดยองค์การสหประชาชาติได้มีมติเห็นชอบยอมรับ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก และมีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948 ซึ่งปฏิญญา ฉบับนี้ได้มีการแก้ไขปรับปรุงในส่วนเนื้อหาของการคุ้มครองสิทธิของเด็กเพิ่มขึ้นมากกว่า ข้อกำหนดที่ปรากฏในปฏิญญาแห่งกรุงเจนีวาว่าด้วยสิทธิเด็ก แต่กระนั้นก็ยังมิได้ครอบคลุมไปถึง ความต้องการของเด็ก แต่ก็ถือได้ว่าเป็นการแสดงจุดยืนของประชาคม โลกที่ให้ความสำคัญกับสิทธิ ของเด็กอย่างต่อเนื่อง (3) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1959 (The United Nations Declaration of the Rights of the Child 1959) โดยสหประชาชาติได้มีมติยอมรับปฏิญญาสากลนี้ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 1959 โดยมีที่มาอันสืบเนื่องมาจากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1948 ที่ไม่ให้การรับรองการคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิเด็กอย่างครอบคลุมเพียงพอ ซึ่งปฏิญญาฉบับนี้ถือเป็น

⁵ วิกิพีเดีย. (2566). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กพุทธศักราช 2546*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://th.wikipedia.org>. [2566, 18 ตุลาคม].

ฉบับแรกที่มีข้อกำหนดของการรับรองสิทธิเด็กให้เป็นสิทธิพลเมืองและมีสิทธิในทางการเมือง แม้ว่าปฏิญญาฉบับนี้จะไม่ปรากฏอย่างเป็นทางการว่ามีผลผูกพันให้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเป็นเพียงแนวทางปฏิบัติให้กับรัฐสมาชิกได้ใช้เป็นกำหนดแนวทางของกฎหมายหรือมาตรการ บังคับที่มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับหลักประกันการคุ้มครองสิทธิของเด็กตาม ข้อกำหนดของปฏิญญาฉบับนี้ และ (4) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 (The Convention on the Rights of the Child 1989) โดยมีการลงนาม เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 1989 และมีผลบังคับ ในวันที่ 2 กันยายน 1990 เนื่องด้วยตราสารระหว่างประเทศที่กล่าวมาสามฉบับข้างต้นนั้นมิบทบาท เป็นเพียงการแถลงแนวทางในการปฏิบัติเท่านั้นไม่ได้มีผลบังคับเป็นมาตรการทางกฎหมาย รัฐสมาชิกแห่งสหประชาชาติจึงมีความตกลงร่วมกันในการจัดทำอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับนี้ อันมีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศฉบับแรกที่มีผลเป็นมาตรการบังคับที่รัฐภาคีจะต้อง ปฏิบัติตามข้อกำหนดของการคุ้มครองเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 คือ การยกระดับ มาตรการของความคุ้มครองสิทธิเด็กให้เป็น “สิทธิเด็ดขาด” ที่การกระทำใด ๆ ก็ไม่อาจจะเมิด เกี่ยวกับสิทธิของเด็กได้ โดยต้องมีการพิจารณาที่ “ประโยชน์สูงสุดของเด็ก” เป็นอันดับแรกเพื่อให้ เด็กมีหลักประกันพื้นฐาน ซึ่งประเทศไทยเองก็ได้มีการลงนามเพื่อเป็นภาคีสมาชิกด้วยใน วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535 และประเทศไทยมีการบังคับใช้ เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2535

ปัจจุบันนี้ ปัญหากลุ่มอาชญากรรมการฟอกเงินยังคงเป็นภัยคุกคามกับเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ และสร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยตลอดถึงทุกประเทศทั่วโลกเป็นอย่างมาก ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันนี้โลกมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจึงเป็นช่องทางให้แก่กลุ่ม อาชญากรรมได้ใช้ประโยชน์จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในการกระทำความผิดฐาน ฟอกเงิน โดยการใช้เล่ห์เหลี่ยมเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของเงินที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้กลายเป็นเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นผลประโยชน์ที่มีมูลค่ามหาศาลจากการ ประกอบอาชญากรรม⁶ ซึ่งเป็นความผิดฐานฟอกเงิน อันเป็นอาชญากรรมที่สร้างความเสียหาย ทางด้านเศรษฐกิจและอนาคตของเด็ก ในทุกนานาประเทศทั่วโลก⁷ ซึ่งประเทศไทยได้มีการกำหนด ความผิดมูลฐานอันเป็นการกระทำที่เป็นความผิดฐานฟอกเงินไว้ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 เมษายน

⁶ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2540). *มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน*. กรุงเทพฯ: นิติธรรม. หน้า 9.

⁷ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2542). *มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. ในรวม บทความและสาระน่ารู้เกี่ยวกับกฎหมายฟอกเงิน*. กรุงเทพฯ: กองนิติการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

พุทธศักราช 2542 โดยได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินไว้ในมาตรา 60 ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีอายุความในการฟ้องคดีอาชญาฐานฟอกเงิน 15 ปี ตามมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 ประกอบมาตรา 95 (2) และมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

นอกจากปัญหากลุ่มอาชญากรรมการฟอกเงินเป็นภัยคุกคามและสร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติแล้ว ปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดอันเป็นหนึ่งในมูลฐานของความผิดฐานฟอกเงินซึ่งเป็นอาชญากรรมร้ายแรงที่สร้างความเสียหายให้กับประเทศไทย โดยก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในด้านของการเสพและการจำหน่ายอย่างแพร่หลาย ในกลุ่มประชาชนทั่วไปและกลุ่มเด็กที่เป็นอนาคตของประเทศ อีกทั้ง ยังเป็นความผิดมูลฐานตั้งต้นนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมประเภทอื่นสืบเนื่องต่อไปอีก และอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดยังเป็นอาชญากรรมที่สามารถพัฒนาไปสู่การเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติโดยการจำหน่าย ซื้อง่าย ด้วยการโอนเงินระหว่างประเทศซึ่งเป็นการฟอกเงินหรือทรัพย์สินที่องค์กรอาชญากรรมได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ชอบด้วยกฎหมายอย่างกว้างขวางในหลายประเทศจึงทำให้เป็นเรื่องยากแก่การปราบปราม⁸ และติดตามจับกุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งประเทศไทยได้มีการยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด สารระเหย และการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ดังนี้ ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2564

จากการศึกษาพบปัญหาประการแรก กล่าวคือ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 ได้มีการบังคับใช้และได้มีการยกเลิก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พุทธศักราช 2519 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 พระราชกำหนดป้องกันและการใช้สารระเหย พุทธศักราช 2533 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พุทธศักราช 2534 พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พุทธศักราช 2545 พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พุทธศักราช 2559 และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557, 109/2557, 116/2557, 10/2561 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขมาตรา 145 วรรคสอง (3) มาตรา 146 วรรคสอง (3) และมาตรา 148 วรรคสอง (3) โดยมีผลเป็นการบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2564 ซึ่งเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ประเภท 2 และประเภท 5

⁸ สีนานา ประยูรรัตน์. (2544). *คำอธิบายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน*. กรุงเทพฯ: นิติสนทศ. หน้า 37-39.

แก่บุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด พุทธศักราช 2564 ซึ่งมีกำหนดอายุความที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาพบปัญหาประการที่สอง กล่าวคือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบอาชญากรรมร้ายแรงที่เป็นภัยคุกคามต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการประกอบอาชญากรรมซึ่งเป็นกระทำความผิดตามกฎหมายอาญาเสพติดและได้มีการนำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงินเพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ ต่อไปอีก ทำให้พบว่าการฟอกเงินเป็นตัวแปรสำคัญของปัญหาการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายอาญาเสพติดซึ่งเป็นหนึ่งในความผิดมูลฐาน โดยมีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินไว้ในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 แต่อย่างไรก็ตาม ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 ก็ไม่ได้มีการบัญญัติบทลงโทษเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงินที่กระทำต่อเด็กไว้

จากการศึกษาพบปัญหาประการที่สาม กล่าวคือ พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 เนื่องจากพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 ได้บังคับใช้และมีการแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งตามมาตรา 37 และมาตรา 37 ทวิ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 และมาตรา 5 บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 41 พุทธศักราช 2559 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2559 แต่ก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจากการศึกษาพบปัญหาดังต่อไปนี้

ปัญหาเกี่ยวกับอายุความฟ้องคดีอาญาภาษีอากรของผู้มีเงินได้จากการประกอบอาชีพสุจริต และการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาญาเสพติดและการฟอกเงิน เมื่อมีการยื่นแบบแสดงรายการภาษี และเสียภาษีอากรสำหรับเงินได้จากการประกอบอาชีพสุจริตแต่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับเงินได้ซึ่งทำให้ได้รับจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาญาเสพติดและการฟอกเงินที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก

ปัญหาเกี่ยวกับอายุความฟ้องคดีอาญาภาษีอากรของผู้มีเงินได้จากการประกอบอาชีพสุจริตและการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาญาเสพติดและการฟอกเงิน เมื่อมีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและเสียภาษีอากรสำหรับเงินได้จากการประกอบอาชีพสุจริตและยื่นแบบแสดงรายการสำหรับเงินได้ซึ่งทำให้ได้รับจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาญาเสพติดและการฟอกเงินแต่หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากรด้วยการแสดงเท็จหรือนื้อ โกงที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก

ปัญหาเกี่ยวกับอายุความฟ้องคดีอาญาภาณีอากรของผู้มีเงิน ได้จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดและการฟอกเงิน โดยไม่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับเงินได้ซึ่งทำที่ ได้รับมาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดและการฟอกเงินที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก

ปัญหาเกี่ยวกับอายุความฟ้องคดีอาญาภาณีอากรของผู้มีเงิน ได้จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดและการฟอกเงิน ซึ่งมีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับเงินได้ซึ่งทำที่ ได้รับมาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดและการฟอกเงินแต่หลีกเลี่ยงหรือพยายาม หลีกเลี่ยงภาษีอากรด้วยการแสดงเท็จหรือน้อ โกงที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก

เมื่อได้พิจารณาในเรื่องการกำหนดโทษและการกำหนดความรับผิดของประมวลรัษฎากร แห่งสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐฝรั่งเศส ที่มีการกำหนดโทษและการกำหนดความรับผิดตาม ลักษณะและประเภทของความผิดทั้งมีการกำหนดเงื่อนไขแห่งการเพิ่มโทษ ซึ่งแตกต่างจาก ประมวลรัษฎากรของไทยที่มีการกำหนดโทษและความรับผิดไว้เพียงระดับเดียว ผู้ศึกษาจึงมีความ ต้องการที่จะทำการศึกษาปัญหาข้อกฎหมายเรื่องกำหนดอายุความการฟ้องคดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็กเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ทุกคดีที่กล่าว มาให้มีอายุความที่สอดคล้องกัน ซึ่งผู้ศึกษามีความเชื่อมั่นว่าเมื่อได้ทำการศึกษาอย่างถูกต้องแล้ว จะ ได้ผลการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาเรื่องอายุความการฟ้องคดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการ ดำเนินกระบวนการพิจารณาทางอาญาและการกำหนดโทษและความรับผิดที่เหมาะสมกับลักษณะ และประเภทของความผิด

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอายุความรับผิดทางอาญาคดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก
2. เพื่อศึกษากฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทย ที่เกี่ยวกับ อายุความรับผิดทางอาญาคดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาอายุความรับผิดทางอาญาคดียาเสพติด การฟอกเงิน และ ภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก
4. เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาอายุความรับผิดทางอาญาคดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัญหากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอายุความ การฟ้องคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรกรณีที่เป็นกรณีการกระทำผิดต่อเด็กเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ทุกคดีที่กล่าวมามีอายุความในการฟ้องคดีอาญาที่สอดคล้องกัน และศึกษากฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้จะทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับอายุความ การฟ้องคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรกรณีศึกษาการกระทำผิดเกี่ยวกับเด็ก โดยศึกษาความเป็นมา แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกฎหมายเกี่ยวกับอายุความฟ้องคดีอาญาของคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากร ที่มีโทษทางอาญาของกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเอกสาร โดยค้นคว้าจากตำรา บทความ เอกสารการวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายของต่างประเทศ และประเทศไทย เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับอายุความ การฟ้องคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรกรณีที่เป็นกรณีการกระทำผิดต่อเด็กเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ทุกคดีที่กล่าวมามีอายุความในการฟ้องคดีอาญาที่สอดคล้องกัน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอายุความรับผิดทางอาญาคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรที่เป็นกรณีการกระทำผิดต่อเด็ก
2. ทราบถึงกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทย ที่เกี่ยวกับอายุความรับผิดทางอาญาคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรที่เป็นกรณีการกระทำผิดต่อเด็ก
3. ทราบถึงปัญหาอายุความรับผิดทางอาญาคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรที่เป็นกรณีการกระทำผิดต่อเด็ก
4. ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหายุอายุความรับผิดทางอาญาคดีอาชญากรรม การฟ้องเงิน และภาษีอากรที่เป็นกรณีการกระทำผิดต่อเด็ก